

paa det, der var spurgt om, men et videre-gaaende Svar: ikke alene i Det Forenede Dampskibsselskabs, men i alle andre Aktier, som kunde paavirkes deraf. Det var et fuldgyldigt Svar paa det, der var spurgt om, og et Svar, der gik videre, end Spørgsmaalet fordrede. Som Svar herpaa skrev det ærede Medlem Hr. Borgbjerg i sit Blad: „Da „Social-Demokraten“s Redaktør fra kompetent Side har Oplysninger, der paastaar det modsatte“ — ja, „Oplysninger fra kompetent Side“.

Naar det staar i et Blad som Redaktionsbemærkning, hvem har saa Ansvaret for det? Er det ikke Redaktøren? Redaktøren paastaar altsaa, at Udenrigsminister Colds Svar er urigtigt, fejlagtigt, og det vil sige, at det er løgnagtigt, for han ved jo selv, om han har spekuleret eller ej, og det er denne Beskyldning, som det ærede Medlem Hr. Borgbjerg maa tage i sig igen. Det tjener ham ikke til Ære, at han nu vil dreje om i en anden Gade og sige, at det var noget andet, han spurgte om.

Med Hensyn til de mange forskellige Spørgsmaal, det ærede Medlem Hr. Borgbjerg rettede til mig, tror jeg, at enhver vil kunne forstaa, at jeg ikke i en kort Bemærkning kan komme ind paa at svare paa dem.

Borgbjerg: Hvad „Social-Demokraten“ skrev den 26. November om, hvordan en Direktør vilde bære sig ad, efter som hans Øjemed var det ene eller det andet, var fuldkommen rigtigt fremstillet, og jeg fastholder fremdeles, at Direktør Cold bar sig ganske forkert ad ved hele den Maade, hvorpaa han tog Sagen. Han skulde have oplyst for Offentligheden, hvad Aktierne var værd, inden han selv solgte; naar han mente, de kun var 205 værd, skulde han ikke først have solgt dem til 270 og derefter oplyse, at de kun er 205 værd. Det Spørgsmaal, jeg i den Anledning stillede, fik ikke et rent og klart Svar, har ikke kunnet faa et rent og klart Svar. Vi vidste jo, at han havde spekuleret i 1916. Ved at stille Spørgsmaal faar vi efterhaanden Sandheden frem. Nu er det dokumenteret, at han har spekuleret, at han var en Storspekulant, og dermed er det godtgjort, at Erklæringen af 11. Juli havde en noget anden Betydning, end hvis det var en uhildet og over Spekulationer ophøjet Personlighed, der havde udstedt den. Den modtoges paa Børsen med Haanlatter, de indviede var ikke i Tvivl om, hvilken Personlighed der stod bagved den, men det

kunde det store almindelige Publikum jo ikke vide.

Venstres Fejl var derfor bagefter at fremstille Udenrigsministeren i den Belysning, hvori han stod i det store Publikums Omdømme, og ikke saaledes som han i Virkeligheden var, og saaledes som man efter Pressedebatten i 1916 burde have vidst, han var.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen kunde ikke svare i en kort Bemærkning paa mine Spørgsmaal. Jeg opfordrer ham da til at tage Ordet i en Tale og svare paa mine Spørgsmaal. Det var 3: Om han finder, at det er god Bondemoral at sælge en Ting for noget mere, end den er værd efter ens egen Mening, om det gaar an i Heste- og Kohandel. For det andet, om han billiger, at en Direktør med en svimlende Gage og en Tantième paa $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. tillige skaffer sig Gevinst ved Spekulation i sit eget Selskabs Aktier. Og dernæst, hvad Venstre vilde have sagt, hvis det var blevet oplyst, at Edvard Brandes, Rode, Zahle, Munch, Stauning havde spekuleret for Millionbeløb sammen med Étatsraad Glückstadt i en Virksomhed, som de selv var interesseret i.

Knud Kristensen: Overfor det ærede Medlem Hr. Borgbjerg skal jeg konstatere, at dette maa han lade staa fast, at han har beskyldt Udenrigsminister Cold for en bestemt Handling og paastaaet, at denne Mand ikke alene har gjort det, men tillige bagefter benægtet at have gjort det. Det kom det ærede Medlem i sin sidste Bemærkning ikke ind paa med et eneste Ord. Nu begynder det ærede Medlem ligesom forhen at tale om noget helt andet og stille en Mængde Spørgsmaal til mig om, hvad jeg mener om forskellige Ting, Spørgsmaal, som jeg ikke kan besvare i en kort Bemærkning. Jeg skal imidlertid gerne tage Sagen op til Behandling, naar han vil give mig Spørgsmaalene skriftligt, saa jeg kan se, hvad det er, det ærede Medlem spørger om, og for at han ikke bagefter skal sige: Nej, det var noget helt andet, jeg spurgte om. — Naar det ærede Medlem udtaler, at Direktør Cold sagde, at Aktierne kun var 205 værd, er det, saa vidt jeg husker, heller ikke rigtigt refereret. Han sagde, at de var 205 værd plus Fremtidschancen. Hvor meget den er værd, ved jeg ikke, men det ved maaske det ærede Medlem.

Borgbjerg: Det at stille et Spørgsmaal til det ærede Medlem som f. Eks. dette,